

32002R1795

L 272/15

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

10.10.2002

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1795/2002 НА КОМИСИЯТА**от 9 октомври 2002 година****за изменение на Регламент (ЕО) № 1623/2000 за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1493/1999 относно общата организация на пазара на вино по отношение на пазарните механизми**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно общата организация на пазара на вино ⁽¹⁾, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2528/2001 ⁽²⁾, и по-специално член 33 от него,

като има предвид, че:

- (1) В дял III, глава II от Регламент (ЕО) № 1623/2000 на Комисията от 25 юли 2000 г. за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1493/1999 относно общата организация на пазара на вино, по отношение на пазарните механизми ⁽³⁾, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1315/2002 ⁽⁴⁾, е предвидена схема за помощи за дестилацията на вино за производството на алкохол за консумация. Схемата е въведена за първи път през 2000/2001 лозарска година. Натрупаният през първите две години от прилагането ѝ опит показва, че са необходими още изменения.
- (2) Периодът от време, през който може да се осъществява дестилация, трябва отново да бъде дефиниран, за да съответства по-добре на производството на вино във всички държави-членки, които произвеждат вино. По същата причина трябва да съществува непрекъснат период от време за сключването или одобряването на договори за дестилация, вместо действащите понастоящем двуседмични периоди.
- (3) Опитът от предишни лозарски години показва, че производителите все повече използват извършването на дестилация чрез дестилатор по занятие; това крие риск от нарушения на пазара на алкохол, тъй като минималната изкупна цена на виното не може да бъде проверена. Затова е необходимо тази възможност да бъде премахната чрез изменение на член 65 от Регламент (ЕО) № 1623/2000.
- (4) Независимо от това, в някои региони на Общността съществуват специални производствени и пазарни структури, включително дестилационни структури, които вече бяха идентифицирани от европейските законодатели при въвеждането на схемата за задължителна дестилация на вторичните продукти от винификацията. Такива са производителите в лозарска зона А, в германската част на лозарска зона Б и в засадените с лозя области в Австрия, които поради установените структурни причини са освободени от задължителна дестилация. В един от тези региони се е наложило да бъдат изменени правилата, регулиращи кризисната дестилация, за да бъдат съобразени с високите цени на транспорта до дестилациите предвид малкия им

брой и географско разпределение. Ако не съществуваше възможност за извършване на дестилация чрез дестилатор по занятие, производителите в тези региони не биха имали практически никакъв достъп до дестилацията на вино за производството на алкохол за консумация. За да не бъдат изключени тези производители от възможността да се възползват от тази мярка на Общността, за тях трябва да се приемат разпоредби, така че те да продължават да извършват дестилация чрез дестилатор по занятие.

- (5) Необходимо е също така, отново да се дефинират сроковете и условията за съхранение на алкохол, получен при такава дестилация, включително да се дефинира мерната единица за помощта, като се вземат под внимание икономическите реалности в алкохолния сектор.
- (6) Опитът показва наличието на няколко пропуска във формулировката на Регламент (ЕО) № 1623/2000, по-конкретно по отношение на освобождаването на гаранцията в случай, че договорът не е изпълнен в своята цялост, на крайния срок за подаване на заявления за помощи и за въвеждане на граница на допустимото отклонение за обема на съхраняваните дестилационни продукти. В настоящия регламент трябва да бъдат въведени нови разпоредби, които да поправят тези пропуски.
- (7) Предвидените в настоящия регламент мерки са в съответствие със становището на Управителния комитет по виното,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 1623/2000 се изменя както следва:

1. Глава II от дял III се заменя със следното:

„ГЛАВА II

НЕЗАДЪЛЖИТЕЛНА ДЕСТИЛАЦИЯ*Член 63***Цел**

Настоящата глава определя подробните правила за прилагане на режима за дестилация на вино с цел производство на алкохол за консумация, съгласно разпоредбите на член 29 от Регламент (ЕО) № 1493/1999.

*Член 63а***Откриване на дестилацията**

1. Дестилацията на трапезни вина и вина, подходящи за производството на трапезни вина, посочена в член 29 от Регламент (ЕО) № 1493/1999, се счита за открита в периода от 1 октомври до 15 декември на всяка лозарска година и от 1 октомври до 30 декември за 2002/2003 лозарска година.

⁽¹⁾ ОВ L 179, 14.7.1999 г., стр. 1.⁽²⁾ ОВ L 345, 29.12.2001 г., стр. 10.⁽³⁾ ОВ L 194, 31.7.2000 г., стр. 45.⁽⁴⁾ ОВ L 192, 20.7.2002 г., стр. 24.

2. Обемът на трапезни вина и вина, подходящи за производството на трапезни вина, за които всеки производител може да сключва договори, се ограничава до процент, който трябва да се определя в зависимост от винопроизводството, обявено от него през една от последните три лозарски години, включително производството му за текущата година, ако то вече е декларирано. Производителят няма право да променя годината на производството, избрана за изчисляването на процента, по време на дадена година. За 2002/2003 лозарска година процентът е 25.

Произведеният обем трапезни вина и вина, подходящи за производството на трапезни вина, е единствено обемът, посочен като вино в колоната, озаглавена „Трапезни вина“ в декларацията за произведените количества, посочена в таблица В от Регламент (ЕО) № 1282/2001 на Комисията (*).

3. Всеки производител, който през текущата лозарска година е произвел трапезни вина и вина, подходящи за производството на трапезни вина, може да сключи един или повече договори, или да подаде една или повече декларации в съответствие с разпоредбите на член 65 от настоящия регламент. Договорите или декларациите се съпровождат от доказателство за депозиране на гаранция от 5 EUR за хектолитър. Такива договори или декларации не могат да бъдат прехвърляни.

4. Държавите-членки уведомяват Комисията най-късно до 10 януари на текущата година за общия обем, който е предмет на договорите или декларациите, предадени съгласно член 65, параграф 1 за дестилацията, извършена през периода, посочен в параграф 1. За 2002/2003 лозарска година, обаче, тази дата е 15 януари.

5. Ако количествата, които са предмет на договорите или декларациите, предадени на Комисията до датата, посочена в параграф 4, превишават или могат да превишат количествата, отговарящи на наличните бюджетни средства, или значително надхвърлят абсорбционния капацитет на сектора за алкохол за консумация, Комисията определя един-единствен процент за приемане на количествата, които са предмет на съответните договори или декларации. В този случай, посочената в параграф 3 гаранция се освобождава за количествата, които са съобщени, но не са приети.

6. Държавите-членки одобряват тези договори или декларации между 25 януари и 15 февруари:

- за цялото количество, ако Комисията не е определила процент на намаляване на количествата, както е посочено в параграф 5,
- за количеството, което се получава при прилагане на процента на намаляване, ако е определен такъв процент.

Въпреки това, за лозарската година 2002—2003 посочените по-горе дати са 1 февруари и 20 февруари.

Държавите-членки уведомяват Комисията за общия обем одобрени договори най-късно до 20 март на текущата лозарска година.

Договорите или декларациите, изпратени на компетентните органи в държавите-членки, които обаче не са съобщени на Комисията съгласно параграф 4, не могат да бъдат одобрени.

7. Независимо от разпоредбите на параграф 5, държавите-членки могат да одобряват договори или декларации преди 25 януари за количество, което не превишава 30 % от количеството, посочено в договорите или декларациите. Въпреки това, за 2002/2003 лозарска година този процент е 35.

8. Количеството вино, което се предвижда да бъде доставено по договор, се доставя в дестилерията най-късно до 15 юли на лозарската година.

9. Гаранцията, посочена в параграф 3, се освобождава според доставените количества, след като производителят е предоставил доказателства за доставката в дестилерията. Когато по даден договор е изпълнено най-малко 95 % от количеството, за което е сключен договорът, гаранцията се освобождава напълно.

10. Виното, доставено в дестилационната фабрика, се дестилира най-късно до 30 септември на следващата лозарска година.

Член 64

Размер на помощите и правилата, които се отнасят за тях

1. Първичната помощ съгласно член 29, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1493/1999, която трябва да се изплаща на дестилаторите или — в случаите, посочени в член 65, параграф 3 от настоящия регламент — на производителите за вино, дестилирано съгласно настоящата глава, се определя като алкохолно съдържание по обем на хектолитър продукт, получен в резултат на дестилацията, както следва:

- 1,751 EUR на обемен процент/хектолитър суров алкохол, винен дестилат и спиртна напитка (eau-de-vie), дестилирана от вино,
- 1,884 EUR на обемен процент/хектолитър за неутрален алкохол.

Заявленията за помощи се изпращат на компетентния орган не по-късно от 30 ноември на следващата лозарска година.

Компетентният орган изплаща помощта в рамките на три месеца след датата на представяне на доказателствата съгласно член 65, параграф 8 от настоящия регламент.

2. Вторичната помощ за съхранение на алкохола, получен в резултат на дестилацията, посочена в член 29, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1493/1999, се определя на 0,00042 EUR на обемен процент (хектолитър продукт, получен чрез дестилация на ден.

Заявленията във връзка със съхранение на склад се изпращат на компетентния орган не по-късно от един месец преди датата, на която започва складирането. Заявленията могат да се отнасят само за произведен вече алкохол. В тях се посочва поне количеството и характеристиките на продукта, който ще се съхранява на склад, както и предвиджаните дати на начало и край на складиране.

Освен ако компетентният орган не възрази в рамките на горе-посочения срок от един месец, датата, на която е запланувано началото на складирането, се счита за действително начало на тази дейност.

Вторичната помощ се изплаща единствено на дестилатори и само при следните условия:

- за най-малко 100 хектолитра продукт, получен чрез дестилация, складиран в контейнери с вместимост най-малко 100 хектолитра, и
- за не по-малко от шест месеца и не повече от 12 месеца. След седмия месец дестилаторите, които не са поискали авансовото плащане, посочено в член 66 от настоящия регламент, могат да прекратят договора предварително, като посочат крайната дата в заявление до компетентния орган най-малко един месец преди предвидената дата.

Количеството алкохол, за което даден дестилатор може да сключи договори по време на дадена лозарска година, не може да превишава количеството продукти, получени от този дестилатор по силата на настоящата глава в течение на тази лозарска година или на някоя от двете предшестващи я години.

Продуктите от дестилацията, които могат да бъдат одобрени за договори за складиране, трябва да са получени именно от този дестилатор през лозарските години, посочени в горния параграф или, където това е уместно – през предшестващи лозарски години.

Допуска се отклонение от 0,2 % на месец, изчислено по отношение на алкохолното съдържание, разрешено за складиран обем продукти, получени чрез дестилация. Когато този процент не бъде превишен, помощта се изплаща; ако е превишен, не се изплаща помощ.

Заявленията за помощи се изпращат на компетентния орган не по-късно от шест месеца след края на периода на складиране. За тази цел държавите-членки установяват подробни правила.

Компетентният орган изплаща вторичната помощ не по-късно от три месеца след датата, на която е изпратено заявлението за помощ.

3. Дестилационните продукти, спрямо които съществува право на помощ съгласно настоящия член, не може да бъдат изкупени впоследствие от публичните органи. Ако въпреки това дестилаторите желаят да продадат своя алкохол на публичните органи, те трябва да възстановят помощта, която са получили.

По силата на дерогация, първата алинея не се отнася за количества алкохол, продадени от публичните органи по силата на програми, които не се отнасят до традиционната употреба, например селскостопански програми за опазване на околната среда за продажба на алкохол за сектора на горивата.

2. Член 65 се изменя, както следва:

а) в параграф 3 първа алинея се заменя със следния текст:

„3. Производителите, посочени в параграф 1 от настоящия член, а именно – собствениците на дестилерии, които възнамеряват да извършват дестилация, така както е посочено в настоящата глава, подават декларация за доставяне за дестилация, наричана по-нататък в текста „декларацията“, до компетентния орган за одобрение преди посочената дата.

Производителите в лозарската зона А, в германската част на лозарската зона Б в районите, засадени с лозя в Австрия съгласно член 27, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1493/1999, имат право да извършват дестилацията, посочена в настоящата глава, в инсталациите на одобрен дестилатор по занятие. За тази цел те подават декларация за доставяне за дестилация, наричана по-нататък в текста „декларацията“, до компетентния орган за одобрение преди посочената дата.“

б) В параграф 7 се добавя следното изречение:

„Държавите-членки могат да определят по-кратки срокове или конкретни дати, на които доказателството да бъде изпратено на компетентните органи.“

в) В параграф 8 първа алинея се заменя със следния текст:

„8. В рамките на срока, определен от държавата-членка, дестилаторите изпращат на компетентния орган следната информация:

- а) подробности за количеството, цвета и действителното алкохолно съдържание на виното във всяка доставка, получена от всеки отделен производител, от когото са получили доставки на вино, заедно с номера на документа, съгласно член 70 от Регламент (ЕО) № 1493/1999, който се използва за превозването на виното до помещението на дестилатора;
- б) доказателство в подкрепа на факта, че общото количество вино, посочено в договора или декларацията, е дестилирано в рамките на допустимия срок;
- в) доказателство в подкрепа на факта, че са заплатили на производителя изкупната цена, посочена в параграф 6, в рамките на допустимия срок.“

Член 2

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейските общности.

(*) ОВ L 176, 29.6.2001 г., стр. 14.“

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 9 октомври 2002 година.

За Комисията

Franz FISCHLER

Член на Комисията
